

hoog geprezen en voortreffelijk-vlijtige Kamertoneel heeft bij sommige bezoekers een gedeelte van zijn krediet verloren.

Er waren alleszins meer beloften te vinden in het repertoire van het Arkeldertheater te Gent, dat jammer genoeg maar één dag per week speelt. Onder de intelligente leiding van André Poppe werden daar een aantal stukken gespeeld die bepaald de aandacht vroegen. Het begon met *Ook kelders hebben tralies* door William Russell. Na een bewaker te hebben neergeschoten ontsnappen vijf gedetineerden uit de gevangenis. Ze vinden een voorlopige schuilplaats in een kelder, die echter voor hen weldra een nieuwe gevangenis wordt, omdat de reddende auto niet opdaagt. Een typisch Amerikaans onderwerp en dito sfeer. Plaatsgebrek verplicht ons slechts bondig de overige stukken te vermelden, hoewel ze alle van een degelijk karaat waren, zowel *Het deftige vrouwtje van Ephese* door Paul Morand als de creatie van Tone Brulin's *Deze stenen hebben een ziel*. Van de jonge Vlaamse auteur Walter Eysselinck werd de poëtisch-realistische eenakter *De Kat in de Frambozenstruik* gecreëerd en van Paul Berkenman *Papavers in de Poppenkast*, een stuk dat volgend jaar reeds in de Duitse theaters een beurt krijgt. In Berkenmans dramatisch geladen *Poppenkast* treden slechts drie personages op. Het schuldthema domineert in de verhouding tussen twee echtgenoten en een vriend, die wraak wil nemen omdat de jonge vrouw de broer van haar man verraden heeft. Het stuk liet een diepe indruk na. Te Mechelen startte een Miniatuurtheater met een viertal programma's, waaronder *De Verdwaalde Plant* van Piet Sterckx en *Het Geiteneiland* van Ugo Betti. Nieuw voor Vlaanderen was *The Browning Version* door Terence Rattigan, dat even aan Millers *Dood van een Handelsreiziger* doet denken omdat hier ook het mislukt leven belicht wordt van een weliswaar meer gecultiveerde en meer innerlijk levende man dan bij Miller. Het was een voortreffelijke vertoning. Te Oostende en te Kortrijk waren het amateurs, die met een Kamertoneel van wal staken. In beide plaatsen rustte het speelplan op van ouds beproefde scharnieren. Dat was ook het geval bij het ambulante gezelschap „Het Nieuw Nederlands Toneel”.

Er zit dus vaart in de Vlaamse Thespis-wagen. Vooral een nauwere samenwerking tussen toneelspeel- en toneelschrijfkunst opent nieuwe horizonten.